

ENERZIJD'S ANDERZIJD'S

Zo, dat wás dan de UNICA in Holland... Volgend jaar zal het in Dubrovnik in Joegoslavië zijn, het daarop volgend jaar weer ergens anders, bij leven en welzijn tenminste. Het congres waarop de amateurfilmers aller landen elkaar ontmoeten. Ho! Is dat wel zo? Uit Nederland waren er in Amsterdam slechts enkele amateurfilmers. En uit de andere landen zo'n goede tweehonderdvijftig, hunne dames inbegrepen. Velen daarvan waren mensen die het congres jaar op jaar frequenteren. Amateurfilmers in goede doen zogezegd. Is UNICA een populair begrip, een organisatie die de internationale vriendschap en het peil van de internationale amateurfilm bevordert, of klinkt UNICA als je er tegen klopt als een hol vat? De waarheid ligt zoals gewoonlijk in het midden. UNICA betekent zeker wel wat, en doet zeker ook heel wat. Hechte internationale vriendschappen zijn er al door ontstaan. Filmprogramma's worden de wereld over gezonden. Van een driemaandelijks UNICA-tijdschrift, een internationaal contactorgaan, is het eerste nummer verschenen. De jaarlijkse wedstrijd staat in hoog aanzien. Maar op het hoogtepunt uit het UNICA-jaar, op het congres waar het persoonlijke contact en de internationale vriendschap wáár gemaakt moet worden dan valt het allemaal wat tegen, dan zie je meer mensen niet dan wel.

Congressen als deze zijn niet goedkoop te organiseren. De traditie heeft er een bepaalde vorm aan gegeven en die vorm is duur. Veel mensen laten het daarom afweten en dat is begrijpelijk. Maar dan komt er bij ieder clublid een uitnodiging in de bus voor iets ongekends: een aparte projectiezondag met vertoning van de beste films uit de wedstrijd. Kosten: twintig gulden, lunch en vertering inbegrepen. Nog nooit vertoond in de UNICA-historie. Hoevelel melden zich aan? Tien uit het hele land! Wegens gebrek aan belangstelling moet de dag afgelast worden... Zeventienhonderd kaarten zijn gedrukt, gefrankeerd, geadresseerd en verzonden. Veel tijd en veel geld heeft het gekost en het is allemaal weggegooid. Zouden er zich meer hebben aangemeld als die dag zeveneneenhalve gulden, exclusief lunch en verteringen had moeten kosten?

De weg van de UNICA is een moeizaam gevecht tegen gebrek aan daadwerkelijke belangstelling en zelfs tegen onwil: dát moet in de eerste plaats het UNICA-bestuur zich realiseren. Als men hiervoor de ogen sluit en maar op de traditionele weg doorwandelt dan zal de UNICA op de duur verzanden tot een exclusieve coterie zonder enige zeggingskracht. En dáárvoor is de UNICA-gedachte toch te mooi. De NOVA-voorzitter, drs. J. W. Vet vroeg in een woord vooraf tot de gedelegeerden, zich te beraden op de toestand zoals die nu is. Om mogelijk met tradities te breken opdat de UNICA-gedachte werkelijk populair zal worden. Opdat de mensen graag zullen komen. Zijn woorden waren ons uit het hart gegrepen. Zo'n congres moet voor ieder openstaan. Dan maar zonder dure banquetten en avondkleding, waar vooral de jongeren van deze tijd toch een broertje aan dood hebben. En verder zal de UNICA zijn grootste activiteit b u i t e n de congressen moeten ontplooiën. Wij vragen van het UNICA-bestuur de grootste aandacht voor de feitelijke toestand. Wij vragen van de serieuze amateurfilmers méér belangstelling voor het wel en wee van een internationale organisatie waar ze veel aan kunnen hebben. Want het moet van beide kanten komen. Veel facetten van de UNICA zijn té mooi om ze te negeren. Maar dat de diamant nog niet geslepen is tot zijn grootste schittering staat vast. Er valt nog wel het een en ander aan te doen.